

E-book

Ouderbetrokkenheid 3.0[®]

Van informeren naar samenwerken

Peter de Vries

Ouderbetrokkenheid 3.0[®]

Van informeren naar samenwerken

Een boek voor ouders en leraren, dat school en ouders helpt om goed en slim samen te werken. Met een voorwoord van Berthold Gunster, grondlegger van de Ja-maar filosofie. In de Ja-maar filosofie speelt het begrip 'omdenken' een centrale rol.

© CPS Onderwijsontwikkeling en advies, juni 2013

Auteur: Peter de Vries

Redactie: Myrthe Meurders, Rob van Ooijen

Met dank aan: Harry Cox, Wessel van Doesburg, openbare basisschool Atlantis Amersfoort en het Wellantcollege Alphen aan de Rijn

Vormgeving: Digitale Klerken

© CPS Onderwijsontwikkeling en advies, juni 2013, alle rechten voorbehouden.

Inhoudsopgave

Voorwoord: Aan de oren	4
Inleiding: Ouderbetrokkenheid 3.0: een mega-onderwijsvernieuwing!	7
Ouderbetrokkenheid 3.0	8
Acht voorbeelden van ouderbetrokkenheid 1.0	13
Zeven voorbeelden van ouderbetrokkenheid 2.0	20
Vier essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid 3.0	26
Effecten van het 'Ouderbetrokkenheid 3.0 recept'	34
Kritische geluiden over Ouderbetrokkenheid 3.0	38
Ouderbetrokkenheid 3.0: een theoretische onderbouwing	41
Kortom: ouderbetrokkenheid 3.0	45
Bijlage: Ouderbetrokkenheid 3.0 op uw school?	48

Berthold Gunster

Voorwoord Aan de oren

Wat herinner ik me uit mijn jeugd van 'ouderbetrokkenheid'? Als ik mezelf deze vraag stel, schiet ik meteen in de lach. Mijn ouders en de school, dat waren nou niet bepaald werelden die bruisend samenwerkten aan het creëren van niet te vermijden win-win-situaties. Integendeel.

Zo herinner ik me dat ik in de vierde klas van de lagere school zat en op een dag thuis kwam met rode plekken bij mijn oren. Na enig doorvragen kwamen mijn ouders er achter dat de leraar mij regelmatig aan de oren trok. Mijn vader spoedde daarop naar school en sprak de desbetreffende leraar dreigend toe.

‘Als je mijn zoon nog één keer aan zijn oren trekt, flikker ik zo je racefietsje door je voorruit naar binnen, heb je dat begrepen?!’ Zoals je merkt had mijn vader niet echt bewondering voor de wijze van fietsen van mijn leraar. Het aan de oren trekken hield overigens meteen op.

Een andere situatie die ik me herinner was van een tien-minuten-gesprekje op de middelbare school. Mijn ouders kwamen onthutst terug. Of ‘onthutst’, dat klopt niet helemaal. Iets preciezer gezegd: mijn moeder was onthutst, mijn vader trots. Wat was er gebeurd? Nadat mijn ouders zich aan de leraar biologie hadden voorgesteld, was het eerste wat hij uitriep: ‘Bent u de ouders van Berthold? Die jongen is een nagel aan mijn doodskist!’ Mijn moeder was, zoals gezegd, geschokt (wat voor ergs had ik dan wel niet gedaan?). Maar mijn vader vond het geweldig. Als een leraar je een nagel aan je doodskist noemt, dan kan dat niet anders dan een teken van gezond verzet zijn. Mijn vader zou pas geschokt zijn als mijn leraar mij als aardig, coöperatief of leergierig had omschreven.

Het gesprek daarna liep uiteraard van geen meter, maar ook het gesprek naderhand tussen mijn ouders onderling klikte niet. Ze zaten op een totaal andere lijn als het gaat om de opvoeding. Van de leraar heb ik overigens nooit meer last gehad. Sterker nog: de man is jaren later van school verwijderd omdat hij consequent kinderen de stuipen op het lijf joeg. En ik hoef de lezers van dit boek niet te vertellen hoe bont je het gemaakt moet hebben, om als leraar je rechtsbescherming om zeep te helpen.

Waren mijn ervaringen als ouder met de scholen van mijn kinderen - samen met mijn partner heb ik drie jongens mogen grootbrengen, inmiddels zijn ze 25, 23 en 18 jaar - anders dan mijn ervaringen destijds als kind? Niet echt. De betrokkenheid ging niet verder dan het eenzijdig informeren. Meestal van de school naar de ouders, soms ging er wat informatie terug, maar daar bleef het bij.

Is dat een gemiste kans? Moeten ouders meer bij de school betrokken worden en de school, omgekeerd, bij de opvoeding? Wat mij betreft is deze vraag een open deur. Als er iets is wat ouders aan het hart gaat, dan is het wel 't welzijn van hun kinderen. Kinderen zijn ons alles. Tegelijkertijd brengen kinderen het grootste deel van hun jeugd door op school. Als er iets is dat scholen aan het hart gaat, dan is het wel 't welzijn van hun kinderen. Het is tragisch om te zien dat twee partijen - de ouders en de school - zo vaak als kemphanen tegenover elkaar staan, terwijl hun doelstelling zo identiek is: het grootbrengen van een volgende generatie verstandige, intelligente, eigenwijze kinderen.

Door als ouders en school consequent anders te gaan denken - elkaar niet als vijand, maar als bondgenoot te zien - en door de moed en bereidheid op te brengen om alle bestaande, traditionele vormen van ouderbetrokkenheid radicaal te durven herzien, kunnen we een positieve bijdrage leveren aan het mooiste project dat er bestaat op aarde: het grootbrengen van onze kinderen. Ik ben er van overtuigd dat dit boek wat dat betreft het perfecte, meest inspirerende vertrekpunt vormt. *Are you ready for the ride?*

Inleiding

Ouderbetrokkenheid 3.0, een mega-onderwijsvernieuwing!

Toen ik in november 2012 een aantal scholen op Curaçao begeleidde om nog beter samen te werken met ouders, werd ik geïnterviewd door Mariano Luis Heyden van Radio Curom. Nadat we een tijdje over het thema ouderbetrokkenheid doorspraken zei deze journalist: "Eigenlijk is wat jij ouderbetrokkenheid 3.0 noemt, een mega-onderwijsvernieuwing die niet is gebaseerd op veel geld of lange invoeringstrajecten, maar alleen op anders kijken naar de samenwerking tussen school en ouders, nogal 'out of the box'." Die uitspraak bleef me bezighouden. Is het zo simpel?

Het leidde ertoe dat ik het idee *Ouderbetrokkenheid 3.0* uitwerkte tot een concept om leraren en ouders anders naar hun samenwerking te laten kijken zodat die altijd goed en van meerwaarde wordt.

Ouderbetrokkenheid 3.0

Ouderbetrokkenheid 3.0 gaat over de samenwerking tussen ouders en scholen bij de schoolontwikkeling van de leerling, hierbij zoeken de twee partijen met elkaar naar nieuwe inzichten die het beste zijn voor de ontplooiing van het kind. *Ouderbetrokkenheid 3.0* is de logische doorontwikkeling van *ouderbetrokkenheid 1.0* en *ouderbetrokkenheid 2.0*.

Ouderbetrokkenheid 1.0, 2.0 en 3.0 op een rij:

Ouderbetrokkenheid 1.0

De school zendt informatie naar de ouders. Hierbij gaat het om eenzijdige communicatie waarbij de school het moment, de vorm en de inhoud van de informatie bepaalt.

Ouderbetrokkenheid 2.0

De school zendt informatie naar de ouders en de ouders kunnen informatie terugzenden. Hierbij hoeft geen sprake te zijn van werkelijk contact; de informatie is een verzameling van tweezijdig zenden, zonder dat er sprake is van een samenwerking.

Ouderbetrokkenheid 3.0

De school en de ouders delen en zoeken samen naar nieuwe informatie met een voor beide partijen helder doel: de ontwikkeling van het kind, de leerling.

Huidige situatie

Eenzijdige informatiestromen vanuit school leiden meestal niet tot verhoogde betrokkenheid van de ouders. Zeker niet in de huidige wereld waarin we elke dag gedwongen worden te kiezen welke informatie we wel en niet tot ons nemen.

Daarnaast raken we door het toenemend gebruik van sociale media meer en meer gewend aan interactief communiceren, snel en effectief.

Toch blijven veel scholen op traditionele manieren 'zenden'. Bijvoorbeeld via nieuwsbrieven en door het sturen van e-mails. In korte tijd krijgen ouders veel informatie waarbij geen ruimte is voor interactie (*ouderbetrokkenheid 1.0*). Maar enkel een 'reageerknop' in de communicatie inbouwen is evenmin voldoende (*ouderbetrokkenheid 2.0*). Er is dan immers nog steeds geen sprake van ontmoeting en echt contact. Een bijkomend gevolg kan ook zijn dat ouders soms heftig reageren met bijvoorbeeld emotiemails. *Ouderbetrokkenheid 3.0* is de noodzakelijke stap om verder te gaan in de interactie tussen scholen en ouders.

Ouderbetrokkenheid 3.0; een stap verder

Maar waarom zou je als school (en ouders) deze stap in *ouderbetrokkenheid 3.0* zetten? Omdat leerlingen er beter van worden! Verschillende wetenschappelijke onderzoeken toonden herhaaldelijk aan dat kinderen hogere prestaties leveren wanneer hun ouders en leraren samen steeds het beste voor hen zoeken. De leerlingen zitten beter in hun vel. Daarnaast heeft het een positief effect op het voorkomen van schooluitval, pesten en wellicht zelfs op het terugdringen van zelfdoding onder scholieren.

Ouderbetrokkenheid 3.0 helpt tevens de goede dingen efficiënt te doen. Dat levert behalve tijd vooral ook energie op voor leraren en ouders. Tijd en energie die weer kan worden gestoken in goed onderwijs voor kinderen! Ouderbetrokkenheid 3.0 is een manier van denken. Wanneer elke leraar en ouder deze manier consequent omzet in doen, dan begrijpen leraren en ouders elkaar, helpen elkaar, vullen elkaar aan, motiveren elkaar en inspireren elkaar. Steeds in het belang van de leerling!

Lastige ouders bestaan niet

Lastige ouders bestaan niet. Al ervaren leraren dat soms niet zo. Sommige ouders zijn over-assertief en soms zelfs agressief, of ze zijn juist heel passief. Dat komt omdat het op school over hun kind gaat. Uitgesproken gedrag bij ouders komt meestal voort uit bezorgdheid of onzekerheid over hoe ze het beste betrokken kunnen zijn. De oorzaak van dit ogenschijnlijk 'lastige gedrag' is in veel gevallen het niet '3.0 communiceren'.

Bij *ouderbetrokkenheid 3.0* is het uitgangspunt dat alle ouders betrokken zijn bij hun kind. Sommige ouders weten alleen niet hoe je het beste betrokken kunt zijn bij het onderwijs, de school, van hun kind.

Cruciaal voor Ouderbetrokkenheid 3.0

Cruciaal voor het maken van de stap naar *Ouderbetrokkenheid 3.0* is 'inzicht'. Inzicht in waar onderwijs om draait, inzicht in hoe je leerlingen op de beste manier laat ontwikkelen en inzicht in wat daar voor nodig is. Welke onderscheidende verantwoordelijkheden hebben de school, de ouders en de leerling? En waar zit de overlap? Hoe geef je als school vorm aan die gedeelde verantwoordelijkheid? Waar versterken ouders en school elkaar als het gaat om het zoeken naar de meest kansrijke wegen voor kinderen om te leren? Op deze kruispunten ontstaan de beste gezamenlijke ideeën en nieuwe waardevolle informatie waardoor leerlingen zich beter kunnen ontwikkelen en het onderwijs nieuwe impulsen krijgt.

Acht voorbeelden van ouderbetrokkenheid 1.0

Onder *ouderbetrokkenheid 1.0* verstaan we dat de school informatie zendt naar de ouders waarbij de school het tijdstip, de vorm en de inhoud van de informatie eenzijdig bepaalt.

Recent onderzoek

Wanneer scholen beter willen samenwerken met ouders vertalen zij dat vaak in 'meer communiceren' met ouders. Maar meer informeren van ouders betekent niet dat er contact is met ouders. In het najaar van 2012 voerden de bureaus Ecorys en Oberon in opdracht van het Ministerie van OCW 'de tweede monitor ouderbetrokkenheid uit'. Gemeten werd in hoeverre de ouderbetrokkenheid in Nederland is verbeterd sinds de eerste meting van 2009. In een interview voor het vakblad voor voortgezet onderwijs 'Van 12 tot 18' concluderen de onderzoekers Van der Aa en Van der Vegt dat de samenwerking tussen school en ouders steeds beter gaat: *"Het besef van het belang van een goede samenwerking is de afgelopen jaren flink gegroeid binnen het onderwijs."* Maar ook: *"Wanneer we de voortgang langs de lat van Ouderbetrokkenheid 3.0 leggen, kun je zeggen dat er vooral veel progressie is geboekt binnen ouderbetrokkenheid 1.0."*¹

Ouders staan steeds meer op het netvlies van schoolleiders, maar kennelijk vertaalt zich dat vooralsnog alleen door ouders vaker (eenzijdig) te informeren.

¹ Vries, P. de (maart 2013) Van 12 tot 18, pagina 22-24

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 1.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 1 **Niks te melden tijdens het 10-minutengesprek**

Sommige mentoren op middelbare scholen vinden het niet nodig om de ouders van leerlingen op 10-minutengesprekken te ontmoeten als er “weinig” te melden is. Tegelijkertijd leeft onder docenten het gevoel dat ouders in het voortgezet onderwijs minder betrokken zijn wanneer hun kinderen groter zijn.

Voorbeeld 2 **Magister**

Magister is een computerprogramma in het voortgezet onderwijs waarmee de school ouders op de hoogte houdt van de behaalde cijfers van hun kind of het spijbelgedrag. Sommige docenten zijn van mening dat ouders precies weten hoe het met hun kind gaat als zij regelmatig in Magister kijken. Echter, wanneer het digitale hulpmiddel slechts op deze manier wordt gebruikt, wordt vaak te laat ingegrepen. Bovendien kan een bezorgde ouder zijn verhaal niet in het systeem kwijt.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 1.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 3 **Informatieavond**

De meeste scholen verzorgen aan het begin van elk jaar een informatieavond voor de ouders van elke klas. De groepsleerkracht of mentor vertelt wat de leerlingen in het komende cursusjaar leren en welke regels gelden. De opkomst verschilt per leerjaar. In groep 3 en 8 van de basisschool en in de brug- en examenklas van de middelbare school, komen doorgaans de meeste ouders. Ook zijn ouders van een oudste kind uit het gezin soms meer belangstellend dan ouders van bijvoorbeeld jongste kinderen, die hebben het verhaal van een bepaalde klas en leraar aan het begin van het jaar immers al eerder gehoord. Op deze avonden zendt de school veel informatie, er is nauwelijks contact met ouders. De ouders voelen zich dan ook geen onderdeel van het proces op zo'n avond. Op hun visie op leren en hun verantwoordelijkheden ten aanzien van de ontwikkeling van hun kind wordt geen beroep gedaan.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 1.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 4 **Thuis gaat het leren door**

Ouderbetrokkenheid gebeurt vooral thuis en levert een grote bijdrage aan de ontwikkeling en het leersucces van kinderen. Het leren gaat thuis door. Soms krijgt een kind extra werk mee naar huis. In veel gevallen wordt dit vrij directief door de school aangestuurd; de ouders krijgen opgedragen wat ze thuis met hun kind moeten oppakken. Daadwerkelijke afstemming met de ouders is er niet: is extra werk bijvoorbeeld wel mogelijk gezien de drukke gezins-situatie waarin een kind leeft? Of weet een ouder vanuit zijn eigen leesproblemen van vroeger dat thuis 'saaie woordjes' oefenen eerder frustratie oplevert dan dat je er beter van gaat lezen?

Voorbeeld 5 **Rapport**

Een schoolrapport is de eenzijdige beoordeling van het kind door de school. Bovendien zijn sommige rapporten zo geschreven dat een groot deel van de ouders niet begrijpt wat er staat. Bijvoorbeeld omdat er afkortingen van afgenomen toetsen in staan of door het gebruik van vaktermen. Rapporten brengen op die manier nauwelijks een gesprek over de leerling op gang.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 1.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 6 **Ouders zijn ouders**

“Jullie zijn onze educatieve partners” zenden scholen uit richting ouders. Een uitspraak die veel ouders weinig zegt en die hen dus niet motiveert tot praktisch handelen; ouders zijn ouders.

Voorbeeld 7 **Afhankelijk van hulp**

Bij veel activiteiten kunnen scholen niet zonder de hulp van ouders. Die afhankelijkheid wordt soms door scholen als pressiemiddel ingezet: zonder hulp van de ouders gaat de activiteit niet door.

Een boodschap waarbij de school de ouders eenzijdig op hun vermeende verantwoordelijkheid wijst zonder daar daadwerkelijk een gesprek over te voeren.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 1.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 8 **De nieuwsbrief**

Wij, en dus ook ouders, krijgen zoveel informatie op een dag te verwerken vanwege alle reclame, informatie via televisie, folders, mails, sociale media, enzovoort dat we de hele dag informatie selecteren in 'relevant' en 'niet relevant'. Op deze manier scannen we ook een nieuwsbrief. Met informatie(brieven) worden de ouders onvoldoende bereikt. Nieuws van school is namelijk niet de enige belangrijke informatie op een dag. Scholen die (te veel) zenden denken en handelen vooral vanuit hun eigen perspectief en houden onvoldoende rekening met de ontvangers in deze tijd.

Conclusie

Bij *ouderbetrokkenheid 1.0* communiceert de school nog heel vaak over wat zij belangrijk vindt of hoe zij de oplossing van de problemen van de leerling (of de school?) ziet. Ouders moeten zich veelal schikken in het spoor van de school en dat leidt dikwijls tot frustratie en ergernis.

Acht voorbeelden van ouderbetrokkenheid 2.0

Bij *ouderbetrokkenheid 2.0* zendt de school informatie naar de ouders en de ouders kunnen informatie terugzenden. Er is nog geen sprake van werkelijk contact. Het gaat hier om tweezijdig zenden van informatie. De inhoud van de informatie komt niet tot stand door interactie, maar is een verzameling van 'gezonden' informatie. Ouders en leraren opereren nog vanuit gescheiden werelden. Gezamenlijke verantwoordelijkheid en het verdelen van taken vanuit ieders rol is op deze manier vaak lastig.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 2.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 1 **De omgekeerde 10-minutengesprekken**

Om verder te gaan dan het zenden van informatie en om oprecht interesse te tonen voor de kijk van ouders op hun kind, voeren scholen de zogenoemde 'omgekeerde 10-minutengesprekken'. Hierbij is vooral de ouder aan het woord. Nog los van het feit dat sommige ouders zich hier onzeker bij voelen, ontstaat er niet een echte dialoog waarbij beide partijen in het belang van de leerontwikkeling samen op zoek gaan naar nieuwe informatie over het kind.

Voorbeeld 2 **Emotionele reacties**

Naarmate scholen meer mailen, zetten ook ouders dit medium vaker in en zenden informatie terug. Vanwege de emotionele betrokkenheid bij het kind komt het dan ook voor dat ouders een e-mail vol emotie schrijven. Scholen ervaren dergelijke emotiemails als zeer onprettig.

Als er te lang geen ruimte is om mee te denken en medeverantwoordelijkheid te dragen, stapelen ouders hun gedachten op. Hierbij speelt ook de bereikbaarheid van scholen en docenten een grote rol. Staat de deur van de school echt open voor ouders? Of is de drempel nog te hoog? Naast de ouders die een emotiemail sturen, zijn er ook vaders en moeders die vanwege opgebouwde frustraties op hoge poten de school bezoeken. Voor leraren kan dat zeer intimiderend zijn.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 2.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 3 **Oudertevredenheidsonderzoeken**

Net zo min als ouders educatieve partners van de school zijn (*ouderbetrokkenheid 1.0*), zijn ze ook geen klanten of consumenten van de school (*ouderbetrokkenheid 2.0*). Toch hameren veel bestuurders en directeurs erop dat ouders de klanten van de school zijn en dat leraren hen als dusdanig moeten behandelen. Vaak wordt deze gedachte vervolgens vertaald in zinnen als 'de klant is koning'. Tevredenheidsonderzoeken worden hierin gezien als belangrijk middel om te verbeteren. Toch komt met deze onderzoeken nog geen samenwerking van de grond. Bovendien kunnen ze ertoe bijdragen dat ouders zich juist als kritische consument gaan gedragen.

Voorbeeld 4 **De advocaat komt mee**

In de Nederlandse onderwijswereld vindt veel belangenbehartiging plaats. Er zijn vakbonden voor docenten, maar net zo goed ouderorganisaties die opkomen voor de belangen van de ouders. Toch schuilt in belangenbehartiging ook gevaar. Het 'wij-zij denken' kan uitmonden in conflictsituaties.

Ik pleit met Ouderbetrokkenheid 3.0 voor minder belangenbehartiging en meer samen verantwoordelijk, gelijkwaardig en verantwoordelijk voor elkaar te zijn: de drie uitgangspunten van Stichting LLO.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 2.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 5 **Anti-pestprotocol**

Veel scholen werken met een anti-pestprotocol. Hierin beschrijven ze ook wanneer ouders worden geïnformeerd of ingeschakeld. Een goed anti-pestprotocol beschrijft de rol van ouders zo dat ouders maximaal worden betrokken bij het voorkomen en bestrijden van pesten. Dat gaat dus verder dan het informeren van ouders in een bepaald stadium (*ouderbetrokkenheid 1.0*), of het beroep doen op het ouderlijk gezag wanneer een kind over de schreef gaat (*ouderbetrokkenheid 2.0*). Wanneer de school wil dat zowel de leerlingen als de ouders zich verantwoordelijk voelen voor pestgedrag en de bestrijding ervan, moeten ouders en leerlingen voldoende hebben meegedacht met het ontwerpen van een effectief anti-pestprotocol (*ouderbetrokkenheid 3.0*).

Voorbeeld 6 **Over-betrokken ouders**

Sommige leraren ervaren ouders als 'over-betrokken' en vinden het belangrijk ouders te begrenzen. Natuurlijk is het te begrijpen dat de school soms grenzen aangeeft. Maar het is ook goed om te beseffen dat ouders die al bezorgd zijn nog bezorgder worden wanneer ze moeilijk contact kunnen krijgen met de leraar. Wanneer in het begin van het jaar afspraken worden gemaakt tussen ouders en school over de frequentie van contact (*ouderbetrokkenheid 3.0*), kan de leraar ook aangeven dat te veel aandacht voor een ouder ten koste gaat van de andere leerlingen. Samen met de ouder kan dan gezocht worden naar de beste oplossing.

Acht voorbeelden ouderbetrokkenheid 2.0 en de effecten ervan

Voorbeeld 7 **Extra vakantie**

Een blijvende ergernis voor scholen is dat kinderen een dag eerder dan de schoolvakanties weg blijven om de files te ontwijken; ouders calculeren de boete in of melden het kind ziek. Wanneer sprake is van *ouderbetrokkenheid 3.0* nodigt de directeur de ouders uit voor een gesprek over de gevolgen van hun beslissing voor hun kind. Het gesprek gaat over het hoe en waarom van regels en wat het kind hiervan leert. Of over het ongegrond ziekmelden van hun kind en de effecten hiervan op het kind.

Voorbeeld 8 **Panelgesprekken**

Tijdens panelgesprekken of in klankbordgroepen worden ouders uitgenodigd om hun waarnemingen te delen met de school, te brainstormen over verbeteringen, enzovoort. Soms wordt met een vaste groep ouders gewerkt, andere scholen kiezen ervoor steeds andere ouders te vragen om zo een zo breed mogelijk geluid op te vangen. Sommige scholen kunnen deze bijeenkomsten als teleurstellend ervaren: "De meeste ouders klagen vooral en hebben alleen maar het belang van hun (eigen) kind voor ogen". Dit is vaak een signaal dat de balans in de panelgesprekken nog niet gevonden is: ouders grijpen deze bijeenkomsten aan om terug te zenden. Of ouders mogen aangeven wat zij of hun kind ervaren, maar hen worden niet gevraagd vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid mee te denken over oplossingen. En het is nog maar de vraag of ze iets terug horen of zien van de door hen ingebrachte zaken en suggesties. Gevolg is dat ouders afhaken en betrokkenheid verliezen.

Conclusie

Bij Ouderbetrokkenheid 2.0 is sprake van wederzijds zenden, maar ouders en leraren opereren nog steeds vanuit aparte werelden die soms maar moeilijk bij elkaar komen. Scholen ervaren ouders al gauw als lastig. Ouders voelen zich vaak niet gehoord door de leraren en niet betrokken bij de school omdat ze niet medeverantwoordelijk worden gemaakt voor het ontwikkelproces van hun kind en dus het functioneren van de school.

Vier essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid 3.0

Bij *ouderbetrokkenheid 3.0* zoeken school en ouders naar nieuwe informatie met het oog op een voor beide partijen helder doel: nieuwe informatie over het gedrag van het kind die vervolgens gebruikt kan worden ten behoeve van zijn ontwikkeling.

Ouderbetrokkenheid 3.0 gaat ervan uit dat de samenwerking tussen school en ouders consequent wordt vormgegeven met als gevolg dat school en ouders in alles gelijkwaardig zijn. De school en ouders zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de schoolontwikkeling van het kind, hierbij erkennen ze elkaars professionele en emotionele deskundigheid. *Ouderbetrokkenheid 3.0* is een ideale samenwerking tussen school en ouders.

De vraag is echter: hoe geef je *ouderbetrokkenheid 3.0* in de praktijk vorm? Het recept ervoor bestaat uit vier essentiële ingrediënten:

1. Een startgesprek aan het begin van ieder schooljaar: met ouders, leerling en leraar.
2. Een individueel gespreksarrangement: op basis van de ontwikkelingsbehoefte van de leerling spreken school, ouders en leerling de frequentie en vorm van contact af.
3. Een nieuwjaarsreceptie in augustus: in iedere groep leren ouders en kinderen elkaar direct in augustus (opnieuw) kennen waardoor de betrokkenheid op elkaar al vanaf het begin van het jaar ontstaat.
4. Ouders zijn als 'buddy'.

Wanneer bovenstaande vier ingrediënten consequent worden toegepast, wordt *ouderbetrokkenheid 3.0* gerealiseerd. Niet alleen in aanpak. Het bewerkstelligt ook een omslag in denken over de samenwerking tussen school en ouders. Alle partijen gaan zien waar ze elkaar nodig hebben én versterken als het gaat om de ontwikkeling van het kind. De waardevolle nieuwe ideeën die ontstaan om kinderen te laten leren, zijn de blijvende motivatie.

Vier essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

1. Elk jaar een startgesprek

Doel: contact, vertrouwen en verbondenheid creëren tussen school en ouders vanaf het begin.

Ouders moeten hun kind in handen geven van een leraar die ze soms slechts 'uit de wandelgangen' of van verhalen kennen. Een fatsoenlijk startgesprek en een kennismaking aan het begin van het jaar met de groepsleerkracht of de mentor zou dan ook een normale zaak moeten zijn. De eerste kennismaking is nu vaak een eenzijdige '1.0' informatieavond of het eerste 10-minutengesprek in november.

Elk jaar een individueel startgesprek tussen de ouders, de leerling en de groepsleraar/mentor in plaats van een informatieavond per groep/klas zorgt voor een goed begin waardoor de leerling ervaart dat zijn ouders en zijn leraar samenwerken. Wanneer in het leven van de leerling ook andere personen een belangrijke rol spelen, bijvoorbeeld een oom of een oma, dan kan die uiteraard ook bij zo'n eerste gesprek aanwezig zijn. Het gesprek kan gaan over wat het kind wil leren in het komende jaar, welke uitdaging ouders zien voor hun kind en welke kansen op cognitief of intellectueel gebied de leraar van de kind verwacht in de komende periode. Zo'n interactief contactmoment aan het begin van het seizoen werpt vruchten af voor het hele jaar. Dit eerste contact zorgt er voor dat ouders zich eerder committeren aan de school van hun kind op basis van een persoonlijke relatie, vanaf de start: gekend maakt bemind. Overigens is het ook goed om in dit startgesprek het leerling-dossier op tafel te leggen om samen vast te stellen dat dit dossier juist is.

4 essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

2. Individuele gespreksarrangementen

Doel: efficiënt en op maat werken op basis van de behoefte van het kind.

Deze tweede vorm vraagt om het loslaten van alle bestaande vormen van contact met ouders. Want ook de manier waarop school en ouders contact hebben, wordt met de ouders bepaald.

In hetzelfde startgesprek worden contactmomenten tussen school, leerling en ouder(s) vastgesteld op basis van de ontwikkelingsbehoefte van het kind. Doorgaans worden contactvormen tussen school en ouders nu bepaald door het jaarrooster van de school (de 10-minutengesprekken), de ideeën van de school (zoals het huisbezoek) of een selecte groep ouders (de ouderraad). Individuele contactafspraken maken met ouders op basis van de behoeften van de individuele leerling betekent in de praktijk dat er verschillende gespreksarrangementen ontstaan. In de ene situatie sparren ouders en school per cursusjaar twee keer een half uur over de ontwikkeling van het kind waarin ze elkaar ook grondig informeren. In een ander geval is huisbezoek wenselijk omdat het voor die leerling goed is dat de leraar hem of haar eens thuis ontmoet. En in weer een andere situatie is intensief contact (tijdelijk) nodig, bijvoorbeeld per telefoon. Natuurlijk kunnen school en ouders ook een 10-minutengesprek rondom het rapport afspreken.

4 essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

2. Individuele gespreksarrangementen (vervolg)

Het verschil is dat deze vorm gezamenlijk wordt gekozen op basis van de behoefte van de leerling en niet meer op grond van een planning die vooral bij de school past. Verder kan het belangrijk zijn dat ouders een vakdocent spreken in de loop van het jaar. Op basis van *ouderbetrokkenheid 3.0* weten leerlingen, ouders en docenten hoe ze alle drie het initiatief kunnen nemen om op korte termijn een gesprek te arrangeren als dat belangrijk is voor de ontwikkeling voor de leerling.

Elk gesprek over de leerling is een '3.0' voortgangsgesprek over de vorderingen en eventuele belemmeringen in de ontwikkeling van het kind. De houding van de leraar of de ouder ten opzichte van het kind kan mede de oorzaak zijn van een belemmering. In het belang van de leerling is het daarom belangrijk de bijdrage van de leraar en de ouder aan de ontwikkeling van die leerling regelmatig te evalueren. In een voortgangsgesprek komen de betrokkenen samen tot nieuwe informatie en afspraken voor vervolg. Het spreekt vanzelf dat de leerling hierbij zo veel mogelijk aanwezig is. Een vorm zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de leerling met zijn leraar een voortgangspresentatie voor zijn ouders voorbereidt.

4 essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

2. Individuele gespreksarrangementen (vervolg)

In het jaarlijkse startgesprek kan meteen worden geïnventariseerd welke behoeften ouders hebben aan collectieve (informatie)bijeenkomsten in het belang van hun kind. Zo kan het zijn dat ouders van groep 5 en 6 vrijwel unaniem niet zitten te wachten op een informatieavond aan het begin van het jaar, maar ouders van de groepen 3 en 8 wel. Of de school maakt duidelijk dat in het belang van kind het absoluut nodig is dat alle ouders op één van de geplande voorlichtingsbijeenkomsten over de nieuwe methode sociaal emotionele ontwikkeling aanwezig moeten zijn, omdat deze methode alleen effectief is wanneer ouders weten wat er op school gebeurt en hoe ze hun kind daarin kunnen ondersteunen. Op een school voor voortgezet onderwijs kan het nodig zijn een ontmoetingsavond voor ouders te organiseren om met alle docenten van hun kind eens kennis te maken.

In de praktijk blijkt dat ouders die op deze wijze commitment geven aan een gespreks-cyclus die door de school en henzelf is vastgesteld vrijwel altijd op komen dagen. Bovendien kunnen ze eenvoudig worden aangesproken op de met hen gemaakte afspraken.

4 essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

3. Een nieuwjaarsreceptie in augustus

Doel: in het belang van leerlingen is het nodig dat ouders elkaar en elkaars kinderen kennen.

Voor de leerling is niet alleen het contact tussen zijn ouders en de groepsleraar/mentor belangrijk, ook het contact tussen ouders onderling en ouders en kinderen onderling is essentieel.

Begin daarom elk cursusjaar met een ongedwongen samenzijn voor ouders en leerlingen per groep of klas. Wanneer ouders elkaar kennen ontstaat vaak (meer) begrip voor elkaars kinderen. Ouders voelen zich meer verantwoordelijk voor het wel en wee van de hele klas. Ook hier geldt: gekend maakt bemind. Ouders kunnen bijvoorbeeld eerder ingrijpen wanneer hun kind signalen afgeeft over ongelukkige klasgenoten, door vanuit een relatie contact op te nemen met de ouders van deze klasgenoot. Ten slotte is het belangrijk dat ouders elkaar kennen zodat zij weten bij en met wie hun kind, met spelen en verjaardagsfeestjes, thuiskomt.

4 essentiële ingrediënten van ouderbetrokkenheid

4. Ouders als 'buddy'

Doel: alle ouders in staat stellen ouderbetrokkenheid te tonen.

Sommige ouders lijken nogal passief. De oorzaken hiervoor kunnen verschillend zijn: eerdere gebeurtenissen, taalachterstand, taalverschil, culturele verschillen, ouders die beide fulltime werken om financieel rond te kunnen komen, onzekere ouders vanwege kinderen in de puberteit, enzovoort. Sommige ouders laten zich niet stimuleren tot ouderbetrokkenheid door de school maar wel door andere ouders. Om alle ouders te betrekken is het daarom nodig een klimaat te scheppen waarin ouders zich verantwoordelijk voelen voor elkaar. Een 'buddysysteem' is daarvoor een prachtige oplossing. Ouders die een extra duwtje in de rug nodig hebben worden gekoppeld aan een andere ouder. De behoefte aan een buddy kan bijvoorbeeld worden gepeild in het jaarlijkse startgesprek. Hier kunnen de buddy's ook geworven worden. Weinig werk voor de school met enorme effecten. Zo vertelde een directeur dat hij om de buddyverhoudingen te versterken een bus huurde om zo'n veertig ouders samen op 'schoolreis' te sturen naar de Keukenhof. Met enorm succes. Een vergelijkbaar voorbeeld: sommige scholen gaan nogal krampachtig om met niet-Nederlands sprekende ouders. Maar stel je voor dat je in Italië in het ziekenhuis komt met je kind waar geen zuster of arts Engels spreekt. Je voelt je doodongelukkig... Een mooie oplossing zou een Nederlandse buddy zijn die je rondleidt door het ziekenhuis en vertaalt waar nodig is.

Effecten van
ouderbetrokkenheid 3.0

Het toepassen van deze vier basis-ingrediënten heeft de volgende effecten:

1. **commitment van alle ouders en dus optimale betrokkenheid bij de schoolontwikkeling van hun kind;**
2. **een tijdsinvestering aan het begin van het jaar zorgt voor een goede afstemming op de behoeften van een leerling, wat energie en tijd voor de rest van het jaar oplevert. Er wordt zeer efficiënt samengewerkt;**
3. **anders kijken naar en denken over het samenwerken tussen school en ouders in het belang van de leerling;**
4. **veel creativiteit, variatie en persoonlijke inkleuring van de samenwerking tussen school en ouders. Het creëert allerlei nieuwe, efficiënte en tijdbesparende vormen van samenwerking en ideeën over hoe kinderen kunnen leren;**
5. **er ontstaat een schoolgemeenschap waarin alle ouders zich betrokken voelen en ook weten hoe ze betrokkenheid vorm moeten geven;**
6. **de ogenschijnlijke extra investering in tijd levert uiteindelijk tijdswinst op, omdat veel minder 'reparatiegesprekken' nodig zijn.**

Het ultieme resultaat is: de leraar komt meer in zijn kracht, de ouder voelt zich betrokken en de leerling ontwikkelt zich beter.

Heel belangrijk...

Is *ouderbetrokkenheid 1.0* of *2.0*, oftewel informatie zenden, altijd fout? Natuurlijk niet. In *ouderbetrokkenheid 3.0* wordt ook informatie heen en weer gezonden, maar altijd met het doel om samenwerking te bevorderen in het belang de leerling. Wanneer de communicatie blijft hangen in *ouderbetrokkenheid 1.0* of *2.0*, dan komt echte samenwerking tussen school en ouders niet of onvoldoende tot stand.

Ouderbetrokkenheid 3.0 wordt bereikt door het totaal loslaten van alle bestaande vormen van ouderbetrokkenheid en het opnieuw en sámen met elke ouder inrichten van samenwerkingsmomenten op basis van de behoefte van de individuele leerling (dus op maat).

De vier basisingrediënten moeten consequent worden toegepast om de effecten te bereiken. Een jaarlijks startgesprek met daarbij de reguliere 10-minutengesprekken in stand houden of een beetje anders inrichten, zal blijven steken in *ouderbetrokkenheid 1.0* of *2.0*. De inrichting van de gesprekscyclus gebeurt dan vooral op basis van de planningsbehoefte van de school in plaats van de ontwikkelingsbehoefte van de leerling. Het doel wordt alleen bereikt wanneer de school bereid en in staat is alle bestaande vormen van samenwerking met ouders (informatieavond, 10-minutengesprekken, huisbezoek) over boord te gooien en alles opnieuw in te richten en te kijken welke vorm voor welke leerling nodig is. Dat vraagt om lef en ambitie!

Meer dan het recept

Bovenstaand recept zorgt voor Ouderbetrokkenheid 3.0, maar Ouderbetrokkenheid 3.0 is natuurlijk meer dan deze vier vormen. Zo kunnen thema-avonden met ouders heel 3.0 worden georganiseerd waarbij workshops worden gegeven door leraren én ouders. Een ouder leert docenten bijvoorbeeld om te werken met de presentatietool Prezi en een andere ouder vertelt iets over zijn cultuur en bijbehorende opvoedingsgewoonten. Of een ouder en een leraar bereiden samen een workshop voor over het signaleren van pesten. Behalve dat op deze manier ook de deskundigheid van ouders wordt benut, zorgt dit ook voor een klimaat van gelijkwaardig leren van elkaar.

Ten slotte...

Ouderbetrokkenheid 3.0 gaat niet over ouders, maar over leerlingen. Kinderen hebben het recht dat leraren en ouders goed samenwerken. Leraren en ouders hebben immers een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van de volgende generatie. Samen verantwoordelijk zijn gaat veel verder dan elkaar goed informeren. Goed samenwerken is een opdracht aan leraren en ouders die niet vrijblijvend is. Het betekent dat je als leraar niet op je professionele strepen gaat staan en dat je als ouder soms over je eigen schaduw kunt stappen in het belang van je kind en zijn klasgenoten, ook wanneer je ergens minder tevreden over bent.

Kritische geluiden over Ouderbetrokkenheid 3.0

Kritische geluiden ten aanzien van ouderbetrokkenheid 3.0.

1. Een wezenlijke vraag is of *ouderbetrokkenheid 3.0* de professie van de leraar aantast. Gaan ouders met *ouderbetrokkenheid 3.0* niet op de stoel van de leraar of de directeur zitten? De school neemt immers niet voor niks bepaalde besluiten om het beste voor de leerlingen te zoeken. Daarin zullen ouders toch vertrouwen moeten hebben? En als ze dat niet hebben, is het misschien tijd een andere school te zoeken?
De belangrijke vraag die hier eigenlijk achter zit is 'van wie is de school?'
Van de leraren, de leerlingen, de directeur, de bestuurder, de ouders...?
Een onmogelijke vraag die leidt tot energierovende discussies:
"Wij bepalen wat hier op school gebeurt..."
"Ja maar het is ons kind. En als wij niet willen..."
De belangrijkste vraag is ook niet *ván* wie de school is, maar *vóór* wie de school is: namelijk voor de leerling.
Die vraag ontspant alle partijen en zorgt voor samenwerking en het verdelen en afstemmen van verantwoordelijkheden.
2. "Geef leraren hun vak terug" is een veelgehoord geluid om duidelijk te maken dat leraren het al druk genoeg hebben. En dan moeten ze ook nog meer met ouders samenwerken die zich soms met hun vak bemoeien. Er is maar één reden om goed samen te werken met ouders: van ouderbetrokkenheid gaan leerlingen beter leren.

3. Wie beslist? Betekent *ouderbetrokkenheid 3.0* dat ouders meebeslissen over wat er met de leerling op school moet gebeuren? Moeten wensen van ouders zoveel mogelijk in vervulling gaan? De school heeft toch het laatste woord wat er op school gebeurt? Een reactie van een docent in het voortgezet onderwijs: “Een leraar moet vanwege zijn vakkennis en professionele distantie ten opzichte van de leerling toch uiteindelijke beslissingen nemen en niet de ouders die emotioneel betrokken zijn?”.
Ouderbetrokkenheid 3.0 is geen vorm van democratie. *Ouderbetrokkenheid 3.0* is wel dat ouders vanuit hun (emotionele) deskundigheid over hun kind met de leraar meedenken omdat zij sámen verantwoordelijk zijn. Samen zijn ze op zoek naar het beste voor het kind. En wanneer een leraar en de ouders van mening verschillen dan ligt de eindverantwoordelijkheid altijd bij de schoolleiding.

Ouderbetrokkenheid 3.0: een theoretische onderbouwing

Ouderbetrokkenheid 3.0 werkt.
De werking ervan is gebaseerd
op een wetenschappelijk framework
van de Amerikaanse Parent
Teacher Association (PTA) en de
jaren aan praktijkervaring van
CPS Onderwijsontwikkeling en advies
op Nederlandse scholen.

Ouderbetrokkenheid 3.0 en de zes standaarden van de PTA

De PTA in Amerika is voortgekomen uit het 'National Congress of Mothers', opgericht in 1897 door drie vrouwen die gedreven werden door hun wens een mooiere wereld voor kinderen te creëren. De PTA beschikt over meer dan een eeuw aan kennis en ervaring op het gebied van samenwerking tussen school en ouders. Iedere staat in de Verenigde Staten heeft een PTA waarbij scholen, individuele leraren en ouders zich kunnen aansluiten om hun motto *'Every child, one voice'* te realiseren. De PTA heeft zes standaarden ontwikkeld die gebaseerd zijn op het wetenschappelijke framework van Dr. Joyce Epstein. CPS Onderwijsontwikkeling en advies heeft de PTA-standaarden in nauw overleg met de PTA vertaald naar het Nederlandse onderwijssysteem.

Standaard 1 **Alle gezinnen/ouders zijn welkom op school**

Gezinnen/ouders zijn actief betrokken bij de school. Zij voelen zich welkom, gewaardeerd en verbonden met elkaar, met het schoolteam en met wat leerlingen doen en leren in de klas.

Standaard 2 **Effectief communiceren**

Ouders en het schoolteam hebben de plicht regelmatig, op basis van gelijkwaardigheid, met elkaar te communiceren over de leerresultaten van leerlingen.

Standaard 3 **Ondersteun leerlingresultaten**

Ouders en het schoolteam werken voortdurend samen om het leren en een gezonde ontwikkeling van leerlingen te ondersteunen, zowel thuis als op school. Hiertoe stellen ouders en school elkaar in de gelegenheid hun kennis en vaardigheden uit te breiden.

Standaard 4 **Opkomen voor ieder kind**

Ouders worden gestimuleerd op te komen voor hun eigen kinderen en voor de kinderen van anderen, zodat alle leerlingen eerlijk worden behandeld en gelijke kansen krijgen voor optimaal succes.

Standaard 5 **Gelijkwaardigheid in besluitvorming**

Ouders en teamleden nemen alle beslissingen die betrekking hebben op leerlingen als gelijkwaardige partners. Zij stemmen de aanpak op school en in de gezinssituatie met elkaar af. Ze ontwikkelen samen het beleid en het curriculum en zijn samen verantwoordelijk voor de communicatie.

Standaard 6 **School en ouders werken samen met de omgeving**

Ouders en school werken samen met vertegenwoordigers uit de omgeving. Doel van deze samenwerking is de ontwikkelingsmogelijkheden van leerlingen te vergroten, hen te laten participeren in de maatschappij en hun te leren hun verantwoordelijkheid als burger te nemen.

De zes standaarden die de PTA heeft geformuleerd op basis van een wetenschappelijk framework zijn dus als het ware de voorwaarden voor een school om *ouderbetrokkenheid 3.0* succesvol te kunnen implementeren.

Kortom: ouderbetrokkenheid 3.0

Ouderbetrokkenheid 3.0 is een onderwijsvernieuwing die niet is gebaseerd op veel geld of lange invoeringstrajecten, maar alleen op anders kijken naar de samenwerking tussen school en ouders.

Hierbij is er maar één doel: de voor de ontwikkeling van de leerling beste samenwerking tussen school en ouders.

Ouders en leraren zijn samen verantwoordelijk in alles wat met school te maken heeft. Samenwerken in plaats van (elkaar) informeren. Leraren en ouders zijn in alles gelijkwaardig waarbij elkaars rollen, taken en verantwoordelijkheden volledig worden gerespecteerd. Ouders en leraren voelen zich verantwoordelijk voor de kinderen en ook voor elkaars kinderen. Ouders weten hoe ze betrokken kunnen zijn bij de schoolontwikkeling van hun kind. Daarvoor is het nodig dat *ouderbetrokkenheid 3.0* consequent wordt toegepast in taal, denken en doen. Het betekent dat we afstand nemen van onderlinge vooroordelen zoals “lastige ouders”, “passieve ouders” of “eigenwijze leraren” en dat we elkaar zoeken en aanvullen in het beste voor onze kinderen, onze leerlingen.

Visie CPS

In de visie van CPS op ouderbetrokkenheid staat de verantwoordelijkheid van school én ouders helder geformuleerd.

© CPS

Ieder kind, iedere leerling heeft recht op een goede samenwerking tussen school en ouders! Ouderbetrokkenheid is daarom volgens CPS Onderwijsontwikkeling en advies een niet-vrijblijvende en gelijkwaardige samenwerking tussen ouders en school waarin ouders en school vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid werken aan de (school)ontwikkeling van het kind (de leerling). Ouderbetrokkenheid beoogt slechts één ding: een betere wereld voor het kind/de leerling, de ouders en de school.

Het denken in *ouderbetrokkenheid 1.0*, *2.0* en *3.0* biedt een heldere analyse wanneer iets fout gaat in de samenwerking met ouders of wanneer ouders onvoldoende betrokken zijn. Zijn er strubbelingen? Misschien was de school te '1.0' en reageerden ouders daarom wellicht te '2.0'.

Ouderbetrokkenheid 3.0 vraagt om een schoolleider die vanuit een natuurlijke vanzelfsprekendheid zijn collega's en ouders volledig faciliteert om goed samen te werken in het belang van zijn leerlingen. Directeuren die het ouders constant naar de zin willen maken of genoeg nemen met de passiviteit van sommige ouders of die zich vooral laten leiden door de weerstand van zijn leraren doen hun leerlingen tekort.

Wanneer school en ouders consequent *ouderbetrokkenheid 3.0* toepassen zullen ze zien dat alle ouders effectief betrokken raken en dat dit meer energie en tijd oplevert. En het allerbelangrijkst: leerlingen worden gelukkiger op school en presteren beduidend beter!

Bijlage: Ouderbetrokkenheid 3.0 op uw school?

Het schema op de volgende pagina helpt om bestaande vormen van ouderbetrokkenheid 1.0 en ouderbetrokkenheid 2.0 op uw school in kaart te brengen en te vertalen naar ouderbetrokkenheid 3.0. Dit schema kan door school en ouders samen worden ingevuld.

Huidige ouderbetrokkenheid 1.0 - vormen op school	Huidige ouderbetrokkenheid 2.0 - vormen op school	Gewenste ouderbetrokkenheid 3.0 - vormen op school
<i>Voorbeeld van 1.0 → 3.0</i>		
Thema-avonden met eenzijdig zenden van informatie...	worden...	...werkbijeenkomsten waarin leraren en ouders elkaar workshops geven. Ouders kunnen bijvoorbeeld workshops geven over: • van Powerpoint naar Prezi; • je kind helpen bij huiswerk; • de effecten op een gezin wanneer een van de kinderen ADHD heeft; • hun eigen culturele achtergrond en specifieke normen en waarden; • puberteit (bijvoorbeeld door een ouder die psycholoog is).
<i>Voorbeeld van 2.0 → 3.0</i>		
	Omgekeerde 10-minutengesprekken met alleen ouders aan het woord... worden...	...gesprekken met voldoende tijd waarin informatie wordt uitgewisseld om samen tot nieuwe inzichten te komen.
<i>Bedenk wat er nog 1.0 of 2.0 gebeurt op uw school, en beter vertaald kan worden in een 3.0 vorm...</i>		

Ouderbetrokkenheid 3.0 is een manier van denken. Wanneer elke leraar en ouder deze manier van denken consequent omzet in doen, dan begrijpen leraren en ouders elkaar. Ze zullen gaan herkennen waar hun belangen overeenkomen en waar ze elkaar versterken in het vormgeven van goed en passend onderwijs voor ieder kind. En dat geeft nieuwe inzichten, betrokkenheid op elkaar en de gehele school en dus een inspirerende leeromgeving.

Over de auteur

“Eigenlijk is, wat jij ouderbetrokkenheid 3.0 noemt, een mega-onderwijs-vernieuwing die niet is gebaseerd op veel geld of lange invoeringstrajecten, maar alleen op anders kijken naar de samenwerking tussen school en ouders, nogal ‘out of the box’.” Die uitspraak bleef me bezighouden. Is het zo simpel?

Peter de Vries (1965) volgde de pabo en de Hogere Kaderopleiding Pedagogiek. Hij was bijna tien jaar leerkracht in het basis- en speciaal basisonderwijs. Daarna werkte hij als locatiemanager op een orthopedagogisch dagcentrum voor kinderen met een verstandelijke en lichamelijke beperking. Tegelijkertijd had hij zijn eigen praktijk als bemiddelaar tussen ouders en scholen in het primair en voortgezet onderwijs. Sinds 2003 werkt De Vries als principal-adviseur en trainer bij CPS Onderwijsontwikkeling en advies. Hij komt daarnaast zelf als ouder ook op school. Vanuit deze ervaringen schreef De Vries onder andere [Handboek ouders in de school](#), [Mijn kind op school](#) en [Ouderbetrokkenheid voor elkaar](#).

Peter de Vries

E-mail: p.devries@cps.nl

Telefoon: [06] 2155 1845

Contactgegevens

CPS Onderwijsontwikkeling en advies
Plotterweg 30
3821 BB Amersfoort
www.cps.nl/ouderbetrokkenheid

Ouderbetrokkenheid 3.0 is een manier van denken. Wanneer elke leraar en ouder deze manier van denken consequent omzet in doen, dan begrijpen leraren en ouders elkaar. Ze zullen gaan herkennen waar hun belangen overeenkomen en waar ze elkaar versterken in het vormgeven van goed en passend onderwijs voor ieder kind. En dat geeft nieuwe inzichten, betrokkenheid op elkaar en de gehele school en dus een inspirerende leeromgeving.